

Krajský úřad Ústeckého kraje

odbor dopravy a silničního hospodářství

Datum: 31. 8. 2023
Spisová značka: KUUK/044247/2023/3
Číslo jednací: KUUK/126025/2023/DS/FD
UID: kuukes8c148c59

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako odvolací správní orgán příslušný podle ustanovení § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“) a ve smyslu ustanovení § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, přezkoumal rozhodnutí Magistrátu města Teplice, odboru správních činností, sp. zn. MgMT-SČ 053231/PŘ/2203/2022/Pro, čj. MgMT/138405/2022 ze dne 10. 2. 2023, kterým byl pan XY, uznán vinným ze spáchání přestupků podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 361/2000 Sb.“) a přestupku podle ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla (dále jen „zákon č. 168/1999 Sb.“).

**Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství,
rozhodl v souladu s ustanovením § 90 odst. 5 správního řádu t a k t o :**

Odvolání

pana XY,

se zamítá

a

rozhodnutí

Magistrátu města Teplice, odboru správních činností,

sp. zn. MgMT-SČ 053231/PŘ/2203/2022/Pro, čj. MgMT/138405/2022 ze dne 10. 2. 2023

se potvrzuje.

Odůvodnění:

Magistrát města Teplice, odbor správních činností, jako správní orgán I. stupně (dále též „správní orgán“) svým rozhodnutím sp. zn. MgMT-SČ 053231/PŘ/2203/2022/Pro, čj. MgMT/138405/2022 ze dne 10. 2. 2023 uznal pana XY, vinným ze spáchání přestupků podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb. a ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 168/1999 Sb., a v souladu s ustanovením § 125c odst. 5 písm. g) zákona č. 361/2000 Sb. mu uložil správní trest pokuty ve výši 1700 Kč, současně mu podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, (dále jen „zákon č. 250/2016 Sb.“) uložil povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1000 Kč.

Výše kvalifikovaných přestupků se jmenovaný dopustil z nedbalosti tím, že dne 4. 5. 2022 v 16.20 hodin jako řidič motorového vozidla tovární značky Škoda registrační značky XY v Košťanech na křižovatce ulic Nechybova a Hornická, při odbočování vlevo ve směru k ulici Školní, nejel s vozidlem vpravo, při pravém okraji pozemní komunikace, v důsledku čehož ohrozil vozidlo Policie ČR tovární značky Škoda registrační značky XY, přijíždějící ke křižovatce z ulice Školní. Zároveň nepředložil na výzvu příslušníka Policie ČR zelenou kartu.

Podstata přestupků pana XY spočívá podle správního orgánu v porušení povinnosti řidiče podle ustanovení § 11 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., podle něhož „Na pozemní komunikaci se jezdí vpravo, a pokud tomu nebrání zvláštní okolnosti, při pravém okraji vozovky, pokud není stanoveno jinak.“ Dále

porušil povinnost upravenou v ustanovení § 17 odst. 1 zákona č. 168/1999 Sb., podle něhož „Při provozu vozidla na pozemní komunikaci je jeho řidič povinen mít u sebe zelenou kartu nebo doklad o hraničním pojištění a na požádání jej předložit příslušníku Policie České republiky. To neplatí pro řidiče vozidla s výjimkou z pojištění odpovědnosti a řidiče cizozemského vozidla, jehož pojištění odpovědnosti je zaručeno kanceláří pojistitelů cizího státu.“

Rozhodnutí správního orgánu bylo doručeno obviněnému proti podpisu dne 13. 2. 2023. Proti tomuto rozhodnutí podal pan XY na podatelně správního orgánu dne 24. 2. 2023, odvolání. Správní orgán ve věci odvolání nerozhodl a předal jej spolu s úplným spisovým materiálem v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu odvolacímu orgánu.

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako odvolací orgán příslušný podle ustanovení § 89 odst. 1 správního řádu (dále též „odvolací orgán“) přezkoumal podané odvolání z hlediska příslušnosti, včasnosti a přípustnosti. V tomto směru neshledal závad, a proto dále přezkoumal na základě spisového materiálu celý postup prvoinstančního orgánu až po vydání rozhodnutí.

Magistrát města Teplice, odbor správních činností, zahájil řízení o přestupcích na základě oznámení přestupku Policie ČR, KŘP Ústeckého kraje, územního odboru Teplice, obvodního oddělení Dubí, čj. KRPU-88341-3/PŘ-2022-040911 ze dne 4. 5. 2022. Dokumentace obsahuje vlastní oznámení přestupku ze dne 4. 5. 2022, úřední záznam ze dne 4. 5. 2022, fotodokumentaci a mapový podklad. Z policejního spisu vyplývá, že obviněný při projíždění křižovatky tuto tzv. „říznu“, když nejel při pravém okraji pozemní komunikace a nepředložil na výzvu policisty zelenou kartu.

Správní orgán poté, kdy ustanovil oprávněnou úřední osobu a vložil do spisu kartu řidiče XY, vypravil dne 11. 8. 2022 příkaz čj. MgMT/085222/2022, který byl obviněnému doručen do vlastních rukou dne 17. 8. 2022. Obviněný podal na podatelně správního orgánu dne 19. 8. 2023 odpor proti příkazu, ve kterém popsal situaci, jak z jeho pohledu probíhala, dále namítal postup Policie ČR. Správní orgán předvolal pana XY a zasahujícího policistu prap. Tomáše Kaisera, jako svědka k ústnímu jednání, přičemž termín nařídil na den 9. 11. 2022. V den konání ústního jednání, tedy dne 9. 11. 2022 se pan XY i svědek prap. Kaiser dostavili ke správnímu orgánu, kdy obviněný po náležitém poučení k věci uvedl, že: „Jel jsem v pravé části pozemní komunikace ul. Nechybová v Košťanech, s úmyslem jet rovně dle dopravního značení do ul. Hornická. Poté co jsem najel do dané křižovatky, tak jsem měl pocit, že dané policejní vozidlo, které jelo ul. Hornická a blikalo doleva, bude pokračovat a z tohoto důvodu jsem zastavil. Z fotografie je zřejmé, že jsem stál na pravé straně pozemní komunikace. Následně jsem s vozidlem zůstal stát. Poté na mě policista začal křičet, že jsem jel v protisměru a že jsem nedal žádné znamení o změně směru jízdy. Následně požadoval mé doklady k vozidlu. Z tohoto důvodu jsem s vozidlem couvnu, abych mohl vystoupit, a následně jsem policistovi předložil požadované doklady. Předložil jsem řidičský průkaz, občanský průkaz, ORV, ale k jinému vozidlu a potvrzení o lékařské prohlídce nechtěl. Následně požadoval zelenou kartu, kterou jsem hledal, ale našel až poté co mě vrátil předložené doklady. Na to odvětil, že ho to nezajímá, že mě to přijde draho a že budu oznámen na Magistrát města Teplice a odjel. Po provedení svědecké výpovědi k věci uvádím, že jsem překvapen, že policista České republiky je schopen do očí lhát, přestože byl poučen, aby jako svědek vypovídal jenom pravdu. Navíc je z jeho vyjádření jasné, že znalosti dopravních předpisů si upravuje poněkud po svém. Stále opakované tvrzení, že na zmíněné křižovatce při jízdě z mého směru je povinností dávat znamení o změně směru jízdy. Doporučuji, aby toto rozhodnul znalec dopravního inženýrství.“ Na otázku správního orgánu, zda je vozidlo zachycené na fotografii v konečném postavení, odpověděl pan XY, že ano. Bylo provedeno dokazování a předloženi podkladů pro vydání rozhodnutí. Správní orgán přikročil k svědecké výpovědi prap. Tomáše Kaisera, který po náležitém poučení k věci uvedl, že: „Jel jsem služebním vozidlem z vedlejší ul. Školní a odbočoval jsem doleva na hlavní směr Střelná. Ze směru z náměstí jelo vozidlo, kdy toto vozidlo odbočovalo z hlavní do vedlejší ul. Školní. Toto jsem zjistil až později, neboť dané vozidlo nemělo zapnutý ukazatel změny směru jízdy. Než jsem stačil dojet na hranici křižovatky, tak toto vozidlo po projetí křižovatkou už mířilo přímo na mě. Byl jsem nucen nouzově zastavit a dané vozidlo zastavilo také. Vozidlo zastavilo před mojí přední částí svým levým předním rohem. Poté co jsme zastavili, se dané vozidlo rozjelo a začalo mě objíždět. Znova zastavilo až u levé boční části mého vozidla na můj pokyn. Následně byl řidič vyzván k předložení dokladů potřebných pro řízení vozidla. Po poučení čeho se dopustil, s přestupkem nesouhlasil s tím, že jede po správné straně a ukazatel o změně směru jízdy dávat nemusí, neboť dle dopravního značení on jede rovně. Při předložení dokladů řidič nedoložil zelenou kartu a ani to nedokázal vysvětlit, proč danou kartu nemá. Následně byl poučen, že to bude oznámeno, přičemž na toto odvětil, že by se to dalo vyřešit příkazem na místě, což v danou chvíli nešlo, neboť s přestupky nesouhlasil. Pokud by jí předložil, nebyl

by oznámen za uvedený přestupek. Z náměstí další ulice přiléhající k ul. Hornická vyznačena ve směru jízdy obviněného není. Odbočoval by na místo ležící mimo pozemní komunikaci, přes vyvýšený chodník." Následně obviněný položil svědkovi otázky (dále jen „OT“): „Z jakého důvodu tvrdíte, že jsem s vozidlem popojel?“ svědek odpověděl (dále jen „OD“): „Vše jsem již uvedl ve své výpovědi. Je zcela logické, že nejprve zastavil a poté se rozjel, neboť vedle jedoucí vozidlo bych nedokázal zastavit a ani bych nemohl vystoupit“ OT: „Jestli si uvědomujete, že s ohledem na nutnost znalosti dopravních předpisů, přesně jako na místě samém opakujete, že jsem porušil dopravní předpisy tím, že jsem při odbočování nedával znamení o změně směru jízdy, když jsem jel v přímém směru dle dopravního značení?“ OD: „Znamení o změně směru jízdy se dává, když se mění směr jízdy. V tomto případě měl dát znamení o změně směru jízdy, neboť se na dané křižovatce odbočuje doleva do ul. Hornická. Tak jak je skutečný stav křižovatky.“ OT: „Jste schopen zde přiznat, že obviněný Vám při kontrole předložil jiné osvědčení o registraci vozidla?“ OD: „Předložil mě doklady ke kontrolovanému vozidlu. Lze udělat výpis, kdy bylo dané vozidlo lustrováno. Je tam i časový údaj.“ Protokol o ústním jednání byl na závěr jako obsahově správný podepsán účastníkem řízení i svědkem.

Magistrát města Teplice, odbor správních činností, vydal dne 10. 2. 2023 rozhodnutí sp. zn. MgMT SČ 053231/PŘ/2203/2022/Pro, čj. MgMT/138405/2022, jímž uznal pana XY vinným ze spáchání přestupků podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb. a ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 168/1999 Sb. za což uložil výše uvedený správní trest a povinnost uhradit náklady řízení. Uvedených přestupků se jmenovaný dopustil tím, že dne 4. 5. 2022 v 16.20 hodin jako řidič motorového vozidla tovární značky Škoda registrační značky XY v Košťanech na křižovatce ulic Nechybova a Hornická, při odbočování vlevo ve směru k ulici Školní, nejel s vozidlem vpravo, při pravém okraji pozemní komunikace, v důsledku čehož ohrozil vozidlo Policie ČR tovární značky Škoda registrační značky XY, příjíždějící ke křižovatce z ulice Školní. Zároveň nepředložil na výzvu příslušníka Policie ČR zelenou kartu. Svým jednáním pan XY porušil výše uvedené podstaty přestupků. Výrok rozhodnutí obsahuje v souladu s ustanovením § 68 odst. 2 správního řádu řešení otázky, která je předmětem řízení, v tomto případě tedy přestupků spáchaných panem XY. V odůvodnění rozhodnutí, které obsahuje všechny náležitosti podle ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu, správní orgán podrobně popisuje průběh řízení o přestupcích obviněného. O tom, že jmenovaný výše uvedené přestupky spáchal, neměl správní orgán žádné pochybnosti, neboť přestupky byly řádně zdokumentovány. Při rozhodování o druhu a výši ukládaného správního trestu bylo přihlédnuto zejména k povaze a závažnosti přestupků, přičemž správní orgán hodnotil porušení nebo ohrožení významu zákonem chráněného zájmu, význam a rozsah následku přestupků, způsob a okolnosti jeho spáchání, druh a míru zavinění. Správní orgán uzavřel, že jednání obviněného je hodnoceno jako porušení povinností řidiče, přičemž kladně hodnotil skutečnost, že protiprávním jednáním obviněného nebyla nikomu způsobena újma na zdraví či škoda na majetku a, že řidič nemá v kartě řidiče za přestupek obdobného druhu dosud žádný záznam. Správní orgán jako přitěžující okolnost hodnotil, že obviněný svým jednáním spáchal více přestupků. XY byl uložen podle ustanovení § 125c odst. 5 písm. g) zákona č. 361/2000 Sb. správní trest pokuty ve výši 1700 Kč, tedy nad spodní hranici jeho zákonem stanoveného rozpětí. Další součástí odůvodnění rozhodnutí je i úvaha správního orgánu ve vztahu k uložení povinnosti úhrady nákladů řízení. Závěr rozhodnutí obsahuje důkladné poučení účastníka řízení tak, jak je tato povinnost upravena v ustanovení § 68 odst. 5 správního řádu. Rozhodnutí správního orgánu bylo obviněnému doručeno do vlastních rukou dne 13. 2. 2023.

Dne 24. 2. 2023 podal pan XY, na podatelně správního orgánu, odvolání proti rozhodnutí, ve kterém namítá, že správní orgán vycházel z nepravdivých a hrubě nepřesných informací od policisty, od kterého nelze informace jednoznačně určit, neboť u ústního jednání byl přítomen pouze jeden policista. Dále namítá, že se v rozhodnutí objevila údajná svědecká výpověď dalšího svědka, policisty, přestože ho při ústním jednání neviděl. Oba svědci vypovídali téměř shodně slovo od slova a měl jsem vymyšlenému svědkovi dokonce pokládat otázky, navzdory tomu, že jsem ho na jednání neviděl. Napadá veškeré písemnosti týkající se vedeného správního řízení, s tím, že obsahují hrubé nepřesnosti, lži, chyby a nesmysly. Navíc jsou uvedeny výroky, které obviněný nikdy neměl vyslovit. Namítá stranění správního orgánu příslušníkům Policie ČR. Argumentuje rovněž s tím, že přes 40 let projíždí touto křižovatkou, ale „ohrozil jsem jen tohoto policistu“, za více než 58 let má bezpochyby dostatek zkušeností jako řidič. Polemizuje s otázkou, jak rychle jel policista přes přechod pro chodce při vjezdu do křižovatky, když musel nouzově brzdit, přestože věděl nebo měl vědět, že dle dopravního značení musí respektovat povinnost dání přednosti vozidlu jedoucímu po hlavní pozemní komunikaci. Argumentuje tím, že z jeho strany nešlo o odbočování, ale o jízdu v přímém směru. Dále v odvolání poučuje správní orgán o významu pojmů „dát přednost v jízdě“ a „odbočování“ kdy namítá, že neodbočoval, ale jel v přímém směru. Na závěr namítá postup úřední osoby, policisty, který se měl dopustit zneužití pravomoci – šikany.

Správní orgán neshledal důvody ke kladnému vyřízení odvolání jmenovaného formou autoremedury podle ustanovení § 87 správního řádu, proto bylo podané odvolání s kompletním spisovým materiálem postoupeno v souladu s ustanovení § 88 odst. 1 správního řádu k rozhodnutí odvolacímu orgánu. Správní orgán ve svém stanovisku uvedl, že se k námitkám uvedeným v odvolání vyjádřil již v napadeném rozhodnutí. Správní orgán proto navrhuje, aby odvolací orgán odvolání zamítnul a napadené rozhodnutí potvrdil.

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako odvolací orgán po přezkoumání předloženého spisového materiálu a posouzení věci učinil následující zjištění. Odvolací orgán ke zjištěnému stavu věci konstatuje, že hlavním podkladem pro řízení vedené správním orgánem a následné vydání rozhodnutí byla dokumentace k přestupkům Karla XY zpracovaná Policií ČR pod čj. KRPU-88341-3/PŘ-2022-040911 ze dne 4. 5. 2022 a svědecké výpovědi provedené při ústním jednání. Správní orgán napadeným rozhodnutím viní pana XY z přestupků podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb. a ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 168/1999 Sb., jejíž skutkové podstaty obviněný naplnil, viz výše.

Po posouzení hmotněprávních aspektů předložené věci odvolací orgán konstatuje, že nemá pochybnosti o spáchání výše uvedených přestupků, jichž se jmenovaný dopustil tím, že dne 4. 5. 2022 v 16.20 hodin jako řidič motorového vozidla tovární značky Škoda registrační značky XY v Košfanech na křižovatce ulic Nechybova a Hornická, při odbočování vlevo ve směru k ulici Školní, nejel s vozidlem vpravo, při pravém okraji pozemní komunikace, v důsledku čehož ohrozil vozidlo Policie ČR tovární značky Škoda registrační značky XY, přijíždějící ke křižovatce z ulice Školní. Zároveň nepředložil na výzvu příslušníka Policie ČR zelenou kartu. Přestupky jmenovaného jsou přesvědčivě a nezpochybnitelně zdokumentovány a spis obsahuje všechny důkazy a další podklady pro toto konstatování.

Odvolací orgán považuje za důležité upozornit na skutečnost, že pro naplnění materiální stránky přestupku musí být splněny dvě podmínky, a to, že musí jít o skutek, mající znaky uvedené v zákoně, v tomto případě tedy v zákoně č. 361/2000 Sb., a dále že se musí jednat o zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti. Důležitá je skutečnost, že u přestupků podle zákona č. 361/2000 Sb. přitom stačí zavinění nedbalostní. Definici přestupku obsahuje ustanovení § 5 zákona č. 250/2016 Sb., podle něhož „*Přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.*“ A právě zájem společnosti na bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích je bezpochyby to, aby řidiči při provozu na pozemních komunikacích jezdili při pravém okraji pozemní komunikaci, neboť při nedodržování tohoto pravidla by docházelo k ohrožování bezpečnosti dopravy, jako v projednávaném případě, v horším případě by mohlo docházet k dopravním nehodám. Dále je zájmem společnosti, aby vozidlo pohybující se na pozemních komunikacích bylo řádně pojištěno, a tuto skutečnost řidič dokládá tzv. zelenou kartou, kterou musí taktéž na požádání hlídky policie předložit. O tom, že společnost má zájem na bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích, není pochyb, což dokládají především čísla ze statistik dopravních nehod, jež jsou pravidelně zveřejňovány na webových stránkách Policie ČR (viz např. <http://www.policie.cz/clanek/statistika-nehodovosti-900835.aspx>).

Pokud jde o odvolací námitky, s nimi se správní orgán dostatečně vypořádal na straně 4. napadeného rozhodnutí a odvolací orgán se s tímto vypořádáním zcela ztotožnil. Pokud jde o věrohodnost výpovědi svědka, zasahujícího policisty ČR k tomu odvolací orgán konstatuje, že správní orgán I. stupně i nadřazený správní orgán vycházel z důvěryhodnosti a pravdivosti skutečností uvedených ve spisovém materiálu příslušníky Policie ČR, tj. zasahujících policistů, neboť ti jsou vázáni služební přísahou, podle níž jsou povinni jednat nezájatě a nestranně vůči všem občanům ČR. Dále je nutné přihlídnout k rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) č. j. 4 As 19/2007 – 121 ze dne 27. 9. 2007, podle něhož: „*K osobě policisty a tím i věrohodnosti jeho výpovědi Nejvyšší správní soud dodává, že nemá důvodu pochybovat o pravdivosti jeho tvrzení, neboť na rozdíl od stěžovatele neměl policista na věci a jejím výsledku jakýkoli zájem, vykonával jen svoji služební povinnost při níž je vázán závazkem, aby případný zásah do práv a svobod osob, jimž by v souvislosti s jeho činností mohla vzniknout újma, nepřekročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného služebním zákrokem nebo úkonem; nebyl zjištěn žádný důvod, pro který by policista v této věci uvedené zásady překročil.*“

Policisté o zjištěných skutečnostech sepisují bezprostředně po spáchání přestupku úřední záznam, příp. oznámení přestupku a takto vyhotovený listinný materiál má v následném správním řízení svou hodnotu jako podkladu pro vydání rozhodnutí. Při ústním jednání vycházel správní orgán z ustanovení

§ 55 odst. 1 správního řádu, podle něhož je „**každý, kdo není účastníkem, povinen vypovídat jako svědek; musí vypovídat pravdivě a nesmí nic zamlčet.**“ Podle ustanovení § 55 odst. 5 správního řádu: „**Správní orgán svědka před výslechem poučí o důvodech, pro které nesmí být vyslýchán, o právu odepřít výpověď, o jeho povinnosti vypovídat pravdivě a nic nezamlčet a o právních následcích nepravdivé nebo neúplné výpovědi.**“ Vzhledem k tomu, že výpověď policisty, není v rozporu se skutečnostmi obsaženými ve správním spise a je rovněž podpořena fotodokumentací neexistují důvodné pochybnosti ohledně nestrannosti zasahujícího policisty, nemá odvolací orgán o spáchání přestupku panem XY žádné pochybnosti. K výslechu pouze jednoho policisty odvolací orgán odkazuje na rozsudek NSS čj. 6 As 126/2015 – 42 ze dne 21. 1. 2016, kdy „*za specifických podmínek k dostatečnému zjištění skutkového stavu postačuje výpověď pouze jednoho policisty. Jelikož v posuzované věci nebyla věrohodnost výpovědi strážníka městské policie v průběhu řízení nijak relevantně zpochybněna ani skutečnostmi vztahujícími se k osobám strážníků či průběhu kontroly, ani objektivními skutečnostmi, jež by mohly ovlivnit pozorování spáchání přestupku, neboť z pořízených videozáznamů je zřejmé, že strážníci měli dostatečné výhledové i časové podmínky pro pozorování spáchání přestupku, krajský soud ani správní orgány nepochybyly, pokud vycházely pouze ze svědecké výpovědi tohoto strážníka. Krajský soud přitom správně dospěl k závěru, že provedení dalšího dokazování by v posuzovaném případě bylo nadbytečné, neboť skutkový stav dostatečně vyplývá ze správního spisu a stěžovatel nepředložil žádné skutečnosti, jež by výpověď strážníka znevěrohodnily.*“ Pokud jde o námitku, že se v rozhodnutí vyskytla výpověď druhého svědka, která neexistuje, k tomu odvolací orgán konstatuje, že se jedná o zřejmou písařskou chybu, kdy správní orgán pochybil při uvedení jména svědka a místo prap. Tomáše Kaisera uvedl jméno pprap. Martina Leva, vzhledem k tomu, že obsahově se výpověď shoduje s protokolem z ústního jednání prap. Tomáše Kaisera a žádná další výpověď se v rozhodnutí nevyskytuje, toto pochybení nemá vliv na zákonnost rozhodnutí. K výše uvedenému a k námitce, že ze strany Policie ČR došlo k nezákonnému postupu a šikanóznímu jednání odvolací orgán konstatuje, že správnímu orgánu ani odvolacímu orgánu nepřísluší provádět kontrolu činnosti orgánů policie ani se jakýmkoli způsobem vyjadřovat k postupu policistů při provádění úkonů v rámci dohledu nad bezpečností a plynulostí provozu na pozemních komunikacích, neboť k tomu není věcně ani místně příslušný. V policejním sboru platí určitá, hierarchicky organizovaná struktura, která jasně stanoví, který útvar je podřízený či nadřízený jiným útvarům. Vrchním kontrolním orgánem, dozorujícím činnost policejního sboru, je pak Generální inspekce bezpečnostních sborů (GIBS). Na webových stránkách Ministerstva vnitra České republiky lze rovněž získat informace, jak postupovat např. při podání stížnosti na postup konkrétního útvaru policie nebo konkrétního policisty. Odvolací orgán konstatuje, že v žádném případě ani tato otázka není a nemůže být předmětem řízení. Pokud tedy měl pan XY pochybnosti o legalitě výkonu služby policistů policie projednávajících jeho přestupek, měl se obrátit na jejich nadřízený orgán. Odvolací orgán dále poukazuje na protokol o ústním jednání, který pan XY jako obsahově správný podepsal a ve kterém uvedl, že: „*Z fotografie je zřejmé, že jsem stál na pravé straně pozemní komunikace. Následně jsem s vozidlem zůstal stát...*“ z fotografie je naopak zcela zřejmé, že na pravé straně pozemní komunikace stojí vozidlo Policie ČR, respektive přibližně jeden metr od chodníku a vozidlo tovární značky Škoda Citigo, stojí uprostřed křižovatky, skutečnost tvrzená panem XY se nezakládá na pravdě. Pokud jde o lživé, nepřesné a nikdy neuvedené výroky obviněného, k tomu odvolací orgán konstatuje, že pan XY podepsal protokol o ústním jednání jako obsahově správný, nadto jsou podle ustanovení § 52 správního řádu účastníci řízení povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení. Správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci. Správní orgán neprovedl dokazování soudním znalcem z oboru dopravy, neboť by to do případu nepřineslo nové skutečnosti. Z dostupných podkladů a důkazu je zřejmé porušení ustanovení § 11 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. Argumentace, že přes 40 let projíždí danou křižovatkou a řidičský průkaz vlastní přes 58 let, přičemž řídí bez nehod jako zkušený řidič, není liberačním důvodem a v žádném případě nelze obviněného vyvinít z přestupku. Na tomto místě se považuje za důležité připomenout tu skutečnost, že podle ustanovení § 125c odst. 9 zákona č. 361/2000 Sb. nelze od uložení správního trestu za tento přestupek upustit. Pokud jde o odbočování, jízdu v přímém směru či nedání znamení o změně směru jízdy, k tomu odvolací orgán uvádí následující. Znamení o změně směru jízdy dává řidič podle ustanovení § 30 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., kromě případů uvedených v jednotlivých ustanoveních také vždy při změně směru jízdy, vybočování z něho, nebo jestliže to vyžaduje bezpečnost provozu na pozemních komunikacích. Řidič tedy nedává znamení o změně směru jízdy pouze na základě teoretického tvaru křižovatky vyobrazeném na dodatkových tabulkách č. E 2a – E 2d, jako v případě pana XY, kdy nedal znamení o změně směru jízdy, na základě tvaru křižovatkou vyobrazené na dodatkové tabulce. Řidič dává znamení o změně směru jízdy např. podle reálného tvaru

křížovatky – podle inkriminované křížovatky její reálný stav vypovídá, že pan XY odbočoval z hlavní pozemní komunikace vlevo na vedlejší pozemní komunikaci a proto měl dát znamení o změně směru jízdy, nadto je v tomto případě potřeba dát znamení o změně směru jízdy nejen kvůli změně směru jízdy, ale i kvůli bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích. Nicméně porušení výše uvedeného pravidla – znamení o změně směru jízdy podle ustanovení § 11 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. se obviněnému za vinu neklade.

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, po přezkoumání předloženého spisového materiálu a napadeného rozhodnutí konstatuje, že k porušení ustanovení § 11 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. a § 17 odst. 1 zákona č. 168/1999 Sb. panem XY skutečně došlo a naplnění skutkové podstaty přestupků podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb. a § 16 odst. 2 zákona č. 168/1999 Sb. bylo jmenovanému spolehlivě prokázáno. Vzhledem ke skutečnosti, že pan XY je držitelem řídičského oprávnění a má tedy odbornou způsobilost k řízení motorových vozidel, nelze než připomenout právní zásadu *vigilantibus iura scripta sunt*, neboli, volně přeloženo, „pouze bdělým jsou psána práva“.

Pokud jde o procesněprávní stránku věci, odvolací orgán konstatuje, že správní orgán I. stupně postupoval v průběhu řízení podle příslušných ustanovení správního řádu a zákona č. 250/2016 Sb. Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, po posouzení věci a po důkladném zhodnocení obsahu předloženého spisového materiálu neshledal, že by správní řízení o přestupcích pana XY nebylo vedeno v souladu s právními předpisy České republiky, a rovněž nebyla zjištěna taková procesní pochybení, jež by v konečném důsledku mohla vést ke zrušení rozhodnutí správního orgánu a zastavení řízení. Správní orgán při svém rozhodování vycházel ze zásady volného hodnocení důkazů, jak je tato zásada upravena v ustanovení § 50 odst. 4 správního řádu, a v předmětné věci byl zjištěn takový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, tudíž byla v daném případě dodržena zásada materiální pravdy. Odvolací orgán má za to, že proces, který předcházel vydání odvoláním napadeného rozhodnutí Magistrátu města Teplice, odboru správních činností, sp. zn. MgMT SČ 053231/PŘ/2203/2022/Pro, čj. MgMT/138405/2022 ze dne 10. 2. 2023, byl zcela v souladu s právními předpisy České republiky.

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako odvolací orgán v průběhu odvolacího řízení konstatuje, že Magistrát města Teplice, odbor správních činností, postupoval v souladu s příslušnými právními předpisy a shromáždil a posoudil všechny potřebné podklady pro rozhodnutí a rovněž že byly zjištěny všechny potřebné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být v řízení z moci úřední uložena povinnost, v daném případě XY, jehož vina byla přesvědčivě prokázána. Na základě výše uvedeného a s přihlédnutím ke skutečnosti, že při vydání rozhodnutí bylo objektivně přihlédnuto ke všem dostupným podkladům pro vydání rozhodnutí, učinil odvolací orgán závěr, že postup správního orgánu v předmětném řízení byl zcela v souladu se zásadou legality, která je jako jedna ze základních zásad činnosti správních orgánů upravena v ustanovení § 2 odst. 1 správního řádu. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem odvolací orgán proto rozhodl odvolání výše jmenovaného zamítnout a napadené rozhodnutí potvrdit.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí odvolacího správního orgánu se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu nelze odvolat. Rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníku řízení.

JUDr. Mgr. Stanislav Körner
vedoucí oddělení dopravně správních agend

Rozdělovník:

XY

Na vědomí po nabytí právní moci rozhodnutí (správní orgán I. stupně):
Magistrát města Teplice, odbor správních činností, nám. Svobody 2, 415 95 Teplice

